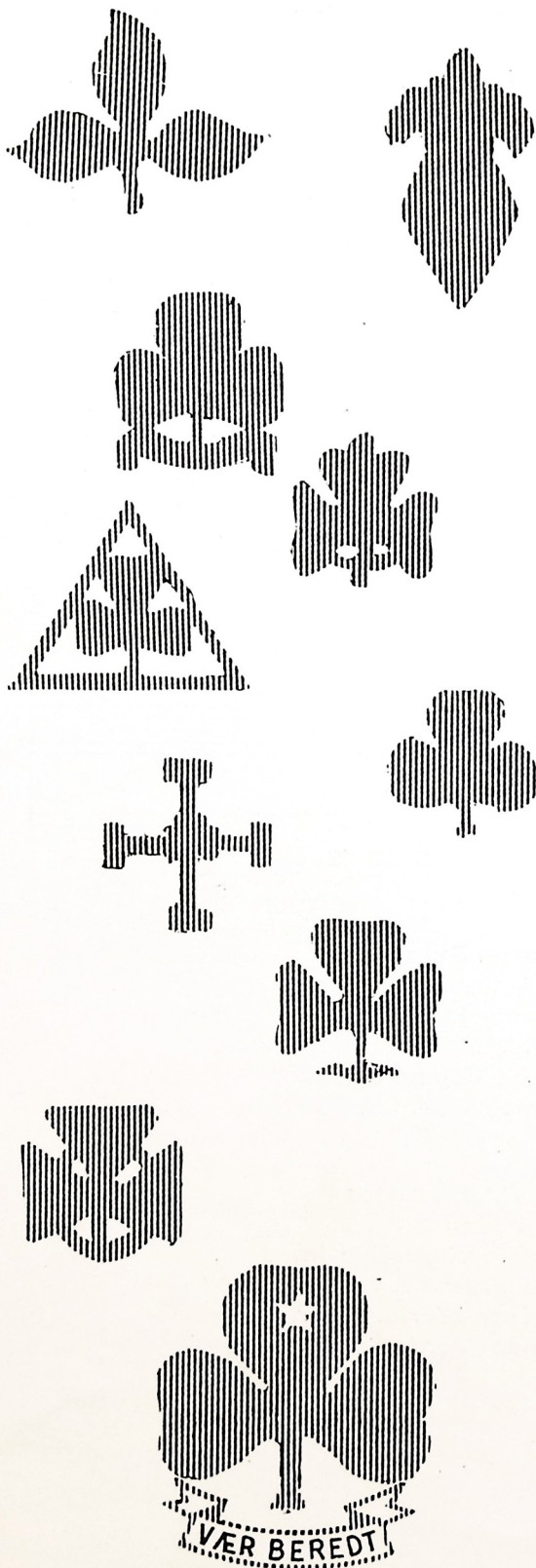

PIGESPEJDERNE

Indhold

Finsk Spejdermarch * Sct. Georgs Budskab 1937 * Sommeren er nær.
Bloddonerkorpsen * Danmarks Dronning * Færdselslære * Københavnske Førere * Annoncér i »Pigespejderne« * Hvor vilde jeg ønske.
Korpsen melder * Den gode Viljes Dag * Forskellige Meddelelser

Nº 5

1937

Finsk Spejdermarch

Vi gaar i den ædle St. Georgs Spor,
de bedste, som endnu er fundet.
Vort vajende Banner os leder jo frem
ad Vejen, til Maalet er vundet.
Medens fremad vi drager ad Vejene ud,
vi Hjerterne hæve vil op mod Gud.

Vort Banner nu bringer fra Verden stor
os Søstre, der tror paa det samme.
Thi saa højt er det Maal, som vi stræber imod,
at ej Strid, at ej Kiv det kan ramme.
For vor Fremtid som eet vore Hjerter slaar,
og vor Tanke saa frit gennem Verden gaar.

Pigse = Spejderne

Udgivet af Det danske Pigespejderkorps
Redigeret af Fru Hanna Holmblad Lund

Nr. 5 – Maj 1937

SCT. GEORGS BUDSKAB 1937

NAAR H. C. Andersen skrev sine Eventyr, fortalte han dem for Børn, men han lod der altid være en dybere Betydning bag sine Fortællinger. Saadan fortæller han i det Eventyr, der hedder Klokken, hvordan Klangen af Tonen kom fra Skoven og mange Mennesker hørte Lyden og gik efter den, men de fleste opgav det længe før de havde fundet ud af, hvor Lyden kom fra — kun en meget lille fattig Dreng og en Kongesøn havde den ærlige Stræben i sig og Viljen til at naa Klokken.

Saadan er det ogsaa med os Spejdere. Klokkeklangen som symboliserer den højere Værdi i Livet — som vi alle gerne vil naa frem til — den lyder ofte i vort Indre, og vi vil gerne følge den, men der skal udholdende Selvopdragelse til, som aldrig maa ophøre saa længe vi lever. — Hvis du Spejder, hver Dag prøver at leve efter Spejderloven, vil du ogsaa for hver Dag komme nærmere Klokkeklangen.

Lad paa denne Sct. Georgsdag din Beslutning om — at du vil blive et bedre Menneske, at du vil prøve paa at holde det Løfte du giver — faa en dybere Betydning for dig. Og prøv saa i dette Spejderaar hver Dag at naa et lille Skridt nærmere mod Maalet.

I. E.

Fællesnordisk Artikel

SOMMEREN ER NÆR

— og fandt iblandt I Vint'ren slem,
drag ud og sank jer Som'rens Lykke hjem.
(V. Stuckenberg.)

Det varede i Aar længe, inden de sidste Snedriver helt vilde forsvinde. Men Foraaret naaede at komme til Danmark før St. Georgsdag, og hos os hører St. Georgsdag, Spejdere, Anemoner og Bukkar sammen.

Hvad enten du nu er en lille Spejder, som første Gang har fejret St. Georgsdag i din Trop og faaet dit allerførste Spejdermærke, eller du er en af dem, som naaede frem til II og I Kl. Mærket, saa ved jeg, at bag den Glæde, som hver enkelt har følt ved at faa sine Mærker paa St. Georgsdagen, ligger der en anden stor Glæde, som vi er fælles om — Sommerlejren —, som det nu stunder frem til. Vi længes efter Sommeren, vi længes efter Ferietiden, hvor vi skal nyde Lejrlivets Glæder.

Men naar vi tænker tilbage paa Vinteren, hvad fik du saa ud af den? Du, som vandrede til din 200 km Plade, hvad lærte du dig? Saa du mere paa dine Vandreture end den asfalterede Landevej og Tallene paa Kilometerstenene? Og du, som i Eftersommeren begyndte at samle Planter ind til dit Mærke, hvad saa du, naar du stod ved Plantens Grosted? Og du, som blev „Fuglekender“, „Vejriagttagere“, „Sporfinder“, „Astronom“ — hvad saa du?

Du lærte dig en Del, du fik Viden, saa du opnaaede et Spejdermærke paa Ærmet, men oplevede du noget? Eller er det saadan, at du slet intet ser? Paa din Vis er du vaagen nok, men maaske alligevel sløv overfor det, som ligger bagved Tingene.

Jeg ved, at der er en lang Læse- og Eksamenstid, du skal igennem, før du kan pakke din Rygsæk og drage i Lejr, men derfor

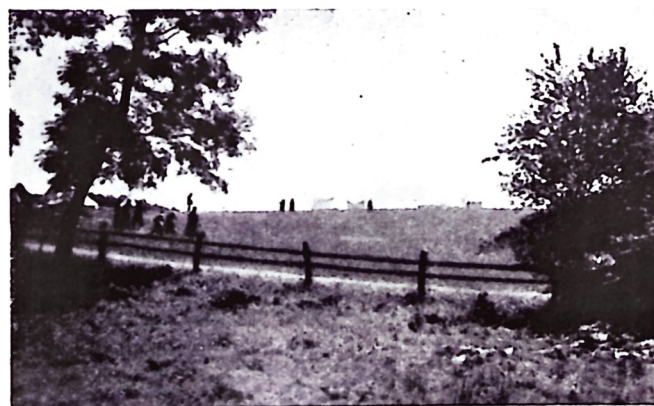
skulde du alligevel læse dette lille Stykke, som hedder „Sommer“. Det har maaske noget at sige dig, og jeg synes, det er saa sundt at blive rasket op, saa man er helt vaagen. Og hvem siger, at du behøver at vente, til det bliver Sommer; maaske høster du din rigeste Frugt inden Ferien?

SOMMER*)

Af Sognepræst C. Skovgaard-Petersen.

Man siger, at Sommeren spreder, og det er sandt i mere end een Forstand. Folk spredes fra Gader og Stræder ud over hele Danmarks Land. Pensionaterne fyldes, Kysterne befolkes; selv afsides Egne myldrer af Feriegæster. Sommerlejre og hvide Telte dukker op, hvor man allermindst aner det.

Og alt det er vel, som det skal være. Asfaltens Folk kan nok trænge til at faa Mar-

*) Dette Stykke bringes med særlig Tilladelse fra Domprovsten i de nordiske Pigespejderblade.

kens Grønsvær og Strandbreddens Sand under deres Fødder. Hvor godt, naar Sommerens Herligheder — den friske Luft, det salte Bad, det landlige Udsyn — bliver Allemands-eje — eller dog kommer flere og flere til gode!

Men alt det har alligevel sin Vrangside. Hvis endda Folk fra Byerne virkelig, gennem denne Sommerens Spredning, kom Naturen nærmere — fik Del i nogle af den uberørte Naturs mange forseglede Hemmeligheder og Herligheder! — Ak, men saadan er det jo ikke! Det er *ikke* den uberørte Natur, man søger; det er *ikke* Ensomhed og Fred i Naturen, man længes efter; det er „Byliv“ under friere Former, „Københavneri“ i lidt andre Klæder. Stenbroens Nisse flytter med ud paa Landet. Karrusellerne snurrer langt hele Ky-

sten. Dyrehavsbakkegøgl skyder op som Paddehatte, hvor der før var Fred. Civilisationens „Velsignelser“ rykker ud i Naturen og ødelægger Naturen. Toiletter, Dans og Flirt optager Sindene. Man bliver solbrændt — maaske; men man synder sig selv for „det egentlige“: en levende, personlig Samfølelse med Guds store uberørte Natur. Man bliver ved med — i daarlig Betydning — at være Bymenneske midt i Naturen — „spænder ikke fra“ i inderste og bedste Forstand; forsøger ikke at give sig over i den uberørte Naturs Stilhed og lytte til *dens* Tale. Man lever sig ikke sammen med Blomsternes og Fuglenes Verden; man gør ikke det mindste Forsøg paa at aflure Naturen nogle af dens mange *virkelige* Herligheder. Naturen er sky. Naturens lønlige Skønhed og Rigdom flyr for „Horde-Mennesket“, det støjende, selvoptagne Bymenneske, ligesom Raadyret flyr fra Engen ind i Tykningen for en jagende Bil eller et skraalende Sommerselskab.

*

Hvor mange af dem, der i Sommertiden spredes ud over Danmarks skønne Land, har virkelig hørt *Stilheden* tale til sig, den Stilhed, der *samler* Sindet i Stedet for at sprede det? Thi det er netop det vemodige: Sommeren spreder — ikke blot i den Betydning, at den spreder Byfolk ud over Landet, men i den dybere Betydning, at den ogsaa *spreder Sindet* i Stedet for at samle det. Sommer-tidens Berøring med Land og Natur skulde være en Modvægt mod Kulturlivets Forfladning, men bliver kun altfor ofte en Fortsættelse af denne Forfladning, et nyt Nummer paa den samme Lirekasse, en Personlighedsforjaskelse i andre Omgivelser.

Hvor mange af dem, der kommer hjem fra en Ferie paa Landet, har derude i Naturen lyttet til Gulspurvens ensformige Piben, til Stærens Skræppen og Havesangerens Pludren? Eller hvor mange har set en Skovpiper med en Larve i Munden eller hørt Flage-spætteungernes skingrende Smaaskrig fra Redehullet i det hule Birketræ, eller hørt en

Gærdesmutteres „knækkende“ Alarmtoner, naar en uvedkommende nærmer sig dens Rede? Hvor mange har set Harekillingerne i Skumringen lege mellem Lammene paa en Mark — eller set en Blishøne ligge og gynge mellem Siv og Rør, eller en Flok Terner skringe over deres letbyggede Reder paa en øde Strand — eller set Musvaagen komme susende hjem til sine Unger i en utilgængelig Egetop — eller Rørspurven sidde paa en Hegnstolpe, Grøniriskens Unger holde Flyveøvelse eller „Rødbenen“ flyve op af Stargræstuerne og med sine skarpe Skrig og leagtigt svajede Vinger fare urolige frem og tilbage gennem Luften?

Eller hvor mange ved at fortælle om alle de Undere, Blomsterverdenen gemmer, og som kun oplader sig for „Naturens Elskere“, der ikke gaar i Flok, men følger deres egne Veje? Hvor mange har ligget mellem vilde Hindbær, Kaprifolieranker og Balsaminer i Lysningen af en Bøgeskov — ligget dér Sommerdagen lang og lyttet og luret paa alt Skovbundens myldrende Liv? Eller hvor mange har ligget i en Kløvermark og undret sig over de forskellige Planter, som gror i de gamle hule, forhuggede Piletræer, der staar langs Markens Hegn? Disse halvraadne Træer er paa deres gamle Dage blevet levende, bugnende Blomsterkurve: der vokser hele Stikkelsbærbuske ud af dem, Ribs og Brombær — sikkert værdige Mindesmærker over Stæres og andre Tyveknægtes Røvertogter i de nærmeste Bønderhaver; og saa er der Bynke og Burrer, Nælder, Røn, Hyld, blomstrende Skarntyder, smaa vilde Æbletræer, Mælkebøtter, Matrem-Okseøje, Dueurter og Hønsetarm — og store, lidt fortørrede Græstotter, som øjensynlig længes ned „paa Jorden“! Alt det kan vokse oppe i et Par hule Piletræer! Og imedens sidder der maaske paa en af Grenene en gammel rødrygget Tornskade-Han; den sidder ganske bomstille, den sidder og undrer sig over Tilværelsen — den underlige Tilværelse!

Det var *det*, ogsaa *vi* skulde gøre: være stille i Naturen, samle os og undre os. Men

ogsaa her gælder det, at de fleste har Øjne og ser dog ikke, og Øren og hører dog ikke! Det er en Kunst for sig at faa Naturen til at fortælle; og det var (bl. a. da) *den* Kunst, man skulde øve sig i, naar Sommeren drager over Lande, og *vi* drager ud paa Landet.

„Sommeren spreder“, ja, men hvis man derude i Ferien fik Naturen til at fortælle, saa vilde Sommeren *samle*. Den vilde samle Sindet; den vilde kalde dybere Lag i Personligheden frem. Den vilde vække den Undren, som gaar forud for Tro. Thi naar Naturen begynder at fortælle, ender den altid med at fortælle om sin Skaber. Den peger opad i bedste Forstand. Den ydmyger og gør lille. Den fører maaske ikke ind i det Allerhelligste, men ogsaa i Helligdommens Forgaarde er der godt at dvæle. Dér lyder den gamle Salmetone: „*Hvor mange er dine Gerninger, Herre; Du gjorde dem alle med Visdom; Jorden er fuld af, hvad Du har skabt!*“ (Sal. 104, 24.). Og den, der i sin Sommerferie har hørt Naturen nynne lidt paa *den* Tone, han kommer frem for nogen forfrisket hjem. Han har faaet et Indtryk af Tilværelsens Højhed og af Guds Herlighed, som han gemmer i sit Hjerte, ogsaa naar han igen sidder paa sin Kontorstol eller paa anden Maade gaar i Dagliglivets Trædemølle.

Deres kongelige Højheder Dronningen og Kronprinsessen gjorde Korpset den Glæde at efterkomme en Indbydelse til at se Jubilæumsfilmen fra Lejren i Sommer. Festen fandt Sted paa Hotel Phønix i København den 15. April og foruden Korpsets Bestyrelse var der indbudt 25 Førere fra K. F. U. K.-Spejderne og 25 københavnske blaa Førere. — Efter Filmens Fremvisning blev der serveret The og den festlige Aften sluttede med, at Spejderchefen paa Kronprinsessens Opfordring satte sig ved Klaveret og spillede Spejdersange — og alle sang med paa de glade Sange.

Bloddonerkorpset

Vort Korps har i Efteraaret tilsluttet sig „Spejdernes og Væbnernes frivillige Donorkorps“, vi bringer derfor følgende Artikel, som Donorkorpsets Leder, Hr. Landsretssagfører Tage Carstensen, venligst har laant os.

Efterhaanden véd de fleste Menesker vist, hvad en Bloddonor er, men Ordet lyder mærkeligt, og det trænger nok til en nærmere Forklaring.

Det er dannet af det latinske Verbum: „dono“ — „jeg giver“. Bloddonor betyder altsaa „Blodgiver“. Man kender forøvrigt Stammen i Ordet „Dotation“, at „dotere“ og en „Donator“. Paa Fransk hedder „at give“ jo „donner“. Trykket ligger paa første Stavelse i „Donor“.

I København har Spejderne været frivillige Donorer lige siden 1932, og der er Øjeblikket, efter at Frivilligt Dreng-Forbund ogsaa er gaaet ind for Tanken, noget over 400 Spejdere og Væbnere, hvortil dog maa føjes, at adskillige af Donorerne er forhenværende Spejdere og Væbnere.

Her i København er de saaledes organiseret, at der over Donorkorpset staar et Tilsynsraad eller en Bestyrelse, bestaaende af Thorvald Madsen, Professor, Dr. med. Jens Direktør for tSatens SerumInstitut, Dr. med. Foged, Afdelingsleder, Dr. Ib Freuchen, Dr. phil. H. Ødum, K. F. U. M. Spejderne, Kaffehandler Rich. Nielsen, F. D. F., Frøken I. Ehrenskjöld, Det Danske Pigespejderkorps, Direktør Harald Petersen, St. Georgs Gildet, og Landsretssagfører Tage H. Carstensen, Det Danske Spejderkorps. Dr. Thorvald Madsen, Danmarks berømteste Læge, er Formand.

Naar en Læge (eller et Hospital) ønsker tilkaldt en Donor, telefonerer han til SerumInstitutet, hvor der er Vagt Døgnet rundt, og hvor der opbevares et Kartotek over samtlige Donorer; og herfra alarmeres — ligeledes pr. Telefon — en Donor af den ønskede Type.

Forinden en Mand eller Kvinde kan bruges som Donor, er han eller hun blevet underkastet en meget grundig Undersøgelse, for at

man kan konstatere, om den paagældende er egnet som Donor. Det vil sige, dels at vedkommende intet selv risikerer, og dels at hans eller hendes Blod er sundt nok til at give til dødssyge Mennesker. Disse Undersøgelser foregaar paa Tandlægeskolen, Kirurgisk Afdeling under Ledelse af Professor, Dr. med. Jens Foged. En Undersøgelse foretages endvidere en Gang om Aaret for alle Donorerers Vedkommende.

Den rent kontormæssige Administration, derunder Tilsigelse til Undersøgelse, Pasning af Kartotek med Hensyn til Adresseforandringer, Telefonforandringer o. lign. varetager Landsretssagfører Carstensen, der er Korpsets Leder.

Iøvrigt er man nu ved at organisere Donorkorps mange Steder i Provinsen. Der er allerede Korps i Aarhus, Aalborg, Haslev, Helsingør, Kolding, Odense, Randers, Roskilde, Rønne, Silkeborg, Fjerritslev, Vejle og Sønderjylland. Flere andre Steder er Korps under Dannelse. Ethvert Korps er selvstændigt administreret af en Komité, bestaaende af en Repræsentant fra hvert af de Ungdomskorps, hvorfra Donorer rekrutteres, og endvidere af en eller to Læger.

For nylig er der nedsat en Landskomité, som har overtaget Ansvaret for, at alle frivillige Spejder- og Væbner-Donorkorps rundt om i Landet fungerer paa en betryggende Maade. Denne Landskomité arbejder i nøje Samraad med Sundhedsbestyrelsen.

Mere end den rent organisationsmæssige Side af Sagen plejer det at interessere Folk at faa at vide, hvad det egentlig er, der foregaar paa Hospitalet.

Det kan straks siges, at man som Bloddonor ikke løber nogen som helst personlig Risiko. Der er intet farligt forbundet med Givningen, men alligevel kan man hævde, at det er en smuk good-turn, en menneskekærlig Handling, fordi der er forbundet nogen personlig Ulejlighed dermed og for de fleste Mennesker ogsaa nogen Overvindelse af en ubehagelig Fornemmelse ved at give Møde paa et Hospital og blive lagt paa et Opera-

(Fortsættes Side 64).

I ganske særlig Grad vil vore Tanker gaa til vor høje Dronning, der i 25 Aar har staaet ved Kongens Side som den, der maatte repræsentere mange forskellige Steder, og som maatte være parat, naar Folket kaldte. Men vi ønsker dog endnu mere at hylde vor Dronning, fordi hun paa Trods af alle officielle Pligter formaaede at fylde Pladsen i Hjemmet, saa det blev det smukkeste Forbillede for alle Hjem i Danmark

Dronning Alexandrine har fra sin tidligste Ungdom været et Sproggeni, der talte Fransk som sit andet Modersmaal og desuden var perfekt i Russisk og Engelsk, senere ogsaa i Dansk

DANMARKS DRONNING

I lang Tid har vi læst om, at Deres Majestæter Kongen og Dronningen fejrer deres Regeringsjubilæum, og vi Pigespejdere vil gerne være med blandt dem, der bringer vor Konge og Dronning en Hyldest

Kong Christian er elsket af hele Folket, og Aarsagen maa sikkert meget søges i den varme Interesse, Hans Majestæt altid har vist sit Folk. End ikke Pigespejderne har han glemt, men han har skænket os den Pokal, vi kæmper om ved Korpsturneringerne

1912

15.
MAJ

1937

15.
MAJ

Og ind imellem de mange Pligter og den store Korrespondance, Dronningen daglig modtager og besvarer, forsømmer Hendes Majestæt ikke nogen Løjlighed til at lege med sit Barnebarn, den lille Prinsesse Elisabeth

Blandt de filantropiske Opgaver, Dronningen har vist Interesse, kan nævnes en Mængde Asyler i Hovedstaden og Provinsen, Danmarks Blinde, foruden saa mange andre, at de fylder flere Sider i en Bog

Dronningen er meget musikalsk og elsker særlig Wagner Musik

Vi 7000 danske Pigespejdere bringer paa Jubilæumsdagen Deres Majestæter Kongen og Dronningen vor hjertelige Lykønskning og Tak

tionsbord. Imidlertid er det kun et Spørgsmaal om Nerver, og naar man véd, at det hele er en Bagatel, og at Smerten, der er forbundet med Aareladningen, er ganske minimal, skulde man jo nok kunne taale lidt Karbollugt.

Hvad der egentlig foregaar er dette:

Man bliver anbragt paa et Bord (naturligvis ikke i samme Værelse som Patienten).

Ens Underarm bliver blottet, og i Albueleddet sætter Lægen en lille Kanylen ind i en Blodaare. Blodet løber nu af sig selv, uden at man mærker det allerbitterste, ned i en Flaske. Naar det Antal Kubikcentimeter, som skal bruges (aldrig mere end 500 ccm) er taget — som Regel i Løbet af ganske faa Minutter — trækkes Kanylen ud, hvilket heller ikke gør den mindste Smule ondt. En Tot Vat bliver sat oven paa det lille Saar. For en Sikkerheds Skyld faar

man som Regel lagt et Gazebind rundt omkring Albuen, men Saaret plejer ikke at bløde. Hele Foretagendet med Forberedelser og efterfølgende Kaffe eller Portvin — hvad man nu bliver trakteret med — plejer ikke at vare mere end ca. 1 Time.

Som allerede nævnt har det frivillige Donorkorps virket i omtrent 5 Aar, og det kan ikke nægtes, at Erfaringerne har været endog meget gode. Det er lykkedes i utallige Tilfælde at frelse Menneskeliv, og Donorkorpset har for Lægerne betydet grumme meget i den Forstand, at det har givet dem en Tryghed,

som de ikke før har haft, derved at enhver Læge véd, at han i Løbet af ganske faa Minutter kan faa fat paa en egnet Donor.

Der holdes jo meget stærkt paa, at der ikke maa gives gensidige Oplysninger om Donors og Patientens Navn, og det er Aarsagen til, at taknemmelige Fædre og Mødre og Ægtefæller ofte har villet næsten tvinge Korpsets Leder til at oplyse Navnet paa den, der hav-

de frelst deres kære Liv. Det er en Selvfølge, at Navnet ikke opgives, — ikke mindst i Betragtning af, hvor lidt det i Virkeligheden er, naar alt kommer til alt, en Donor selv ofrer.

Til Belysning af, hvor velsignelsesrig Virksomheden er, kan der nævnes to Historier, som er egnet til at gøre et vist Indtryk.

Det ene drejer sig om et Tilfælde fra Kommunehospitalet.

„Patienten var en 23-aarig Landmand, som under og efter en Benmarvsbetændelse i den ene

*Byen gør bitter,
og Bogen gør bleg —
Spejder, vil du med paa den støvede Vej?
Stræk kun din Fod!
Landet er fattigt paa Fjæld og paa Flod —
Luften dog lutrer — sætter Fart i dit Blod —
Marchen gi'r Muskler og Mod.
Saa rank kun din Ryg — og vær sand
i dit Sind —
en Sejr er Løn, hvor et Liv sættes ind!*

*Bølgerne bruser
mod Stranden i Storm —
Striden mellem Stene gav Kysterne Form.
Strid maa der staa,
Kamp maa der kæmpes, hvis Maal du vil naa!
Aldrig dog glemmer vi: Bag Skyernes Graa
Himlen er tindrende blaa!
Saa rank kun din Ryg og vær sand
i dit Sind —
en Sejr er Løn, hvor et Liv sættes ind!*

Gunnar Jørgensen.

Laarknogle havde lidt svære Blodtab. — Efter den sidste Operation var han yderst medtaget, mistede fuldstændig Bevidstheden efter Ankomsten til Stuen og blev saa godt som pulsløs. Medens man tog Blod fra den hurtigt ankomne Donor, meldtes det, at Tilstanden var haabløs. Blodtagningen afbrødes, og det lykkedes at indsprøjte de vundne 200 ccm paa den nu ganske reaktionsløse Patient, som tilsyneladende kun havde faa Øjeblikke tilbage. Under Indsprøjtningen begyndte han imidlertid at reagere svagt, og Pulsen kunde atter anes. Opmuntret herved toges fra Do-

nor yderligere 400 ccm Blod, og allerede mens dette løb ind i Patientens Aarer, rettede han sig stærkt og var ved Transfusionens Slutning ved fuld Bevidsthed. Siden kom han sig godt; det videre Sygdomsforløb var uden Komplikationer, og Patienten udskreves helbredet."

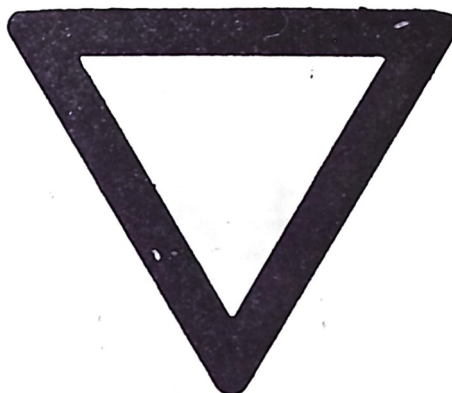
Det andet Tilfælde er af nogen anden Beskaffenhed. Det er Landsretssagfører Carsten-sen, der fortæller:

„En af mine gamle Spejdere blev over Hals og Hoved kaldt ud paa et Hospital, hvor han blev modtaget af Overlægen og to grædende Forældre. Det drejede sig om en 13-aarig Dreng, Forældrenes eneste Barn, som skulde trepaneres. Det var den sidste Chance for at redde hans Liv, men paa den anden Side — kunde han staa Operationen igennem, vilde han komme sig. Afkræftet, som han var, mente Overlægen, at den eneste Mulighed for, at han kunde klare sig under den frygtelige Operation, var, at han fik en Blodtransfusion.

Den gamle Spejder gav $\frac{1}{2}$ Liter Blod og blev paa Hospitalet for at erfare, hvorledes Operationen gik, og han søgte at trøste Forældrene, saa godt det lod sig gøre. i den forfærdelige Ventetid. Da deres Nerver var paa Bristepunktet, kom Overlægen ud fra Operationsstuen og sagde kort: „Deres Barn lever og vil komme sig.“ De Forældres Taknemmelighed og Glæde var saa overvældende og rørende, at den gamle Spejder, der selv har fortalt mig Historien, aldrig i sit Liv vil kunne glemme det. Som han sagde, det var et af de smukkeste Minder, han overhovedet ejede."

Der stilles stadig større og større Krav til Donorkorpset i København — og adskillige Steder i Provinsen er der endnu ikke Donorkorps, selv om der vitterligt er Brug for dem. Forhaabentlig vil det gaa op for endnu mange flere Spejdere og Væbnere, at der her ligger en meget smuk og meget nyttig Op-gave, som ogsaa de bør være med til at løse.

Trekant staaende paa Spidsen

betyder for al Færdsel:

De har ubetinget Pligt til at holde tilbage!

De bør standse op og køre meget forsigtigt frem, da Hovedvejen forude har ubetinget Forkørselsret fra begge Sider

SPEJDERE! Hver Søndag og hver Fridag færdes I paa de danske Landeveje. Hold Øjnene aabne og vær forsigtige og hensynsfulde i al jeres Færd.

Fra Bogen „Færdsels-A. B. C.“ er følgende hentet:

Fodgængerens 10 Bud.

1. Gaa ikke tankeløst fra Fortov ud paa Kørebane.
2. Se til begge Sider, om der kommer Færdsel.
3. Gaa lige over Gaden.
4. Skraa navnlig aldrig fra Hjørne til Hjørne.
5. Hvor der er kørende Trafik af Betydning gaa kun over paa de særlige Fodgænger-Overgange, eller ud for Gadeudmundinger, hvor Trafikken skal tage særligt Hensyn til de Gaaende.
6. Træd aldrig tilbage, vær sikker paa, naar De gaar ud paa Kørebanen, at De ikke behøver at ændre Kurs.

7. Staa ikke stille paa Kørebanen, det er forbudt at opholde sig paa den ud over den nødvendige Tid.
8. Husk, at Køretøjers, navnlig Bilers, Bremsse-Afstand i fedtet eller iset Føre vokser til det 4—5 dobbelte og at haarde Opbremsninger medfører Fare for Udskridning — hvilket har kostet mangen Cyklist og Fodgænger Livet.
9. Gaa aldrig frem imod et rødt eller gult Signallys, men kun naar den grønne Lampe lyser imod Dem.
10. Vis ikke modvillig Langsomhed, men giv om fornødent Tegn om, at De er daarligt gaende.

Cyklistens 10 Bud.

1. Hold langt ud til højre.
2. Kør aldrig uden tændt Lygte efter Mørkets Frembrud.
3. Giv tidligt og tydeligt Signal til Drejning eller Stop — men husk altid alligevel at se, om der er Fare bag fra.
4. Kør i stor Bue til venstre, i ganske kort Bue til højre — ved Rundkørsler holdes ogsaa helt ud i højre Side.
5. Stol ikke paa nogen „Forkørselsret“ — den eksisterer ikke. Husk, at den stærkere befærdede Gade er „Hovedgade“, og at man ved Kørsel over eller ud i den har ubetinget Vente- og Vigepligt.
6. Vis Fodgængerne særligt Hensyn ved Hellebroer, Gadehjørner, Stoppesteder og under Drejning i regulerede Kryds.
7. Kør ikke frem over de afmærkede Stoppestriber. Vent til grønt Lys tænder.
8. Dæk ikke Kørebanen foran Signallamperne, men hold ogsaa her til højre.
9. Vend aldrig til højre, det er farligt, og det er forbudt.
10. Husk, at fedtet Føre kan gøre det umuligt for Bilerne at standse paa kort Afstand, og at Bilerne vejer adskilligt mere end en Cykel kan staa for.

I har hørt i Radio og set i Aviserne, at vore Hovedveje bliver mærket med en Trekant

staaende paa Spidsen og desuden faar vore Veje Numre — her er en Liste over dem:

- Nr. 1. København—Korsør—Nyborg—Middelfart—Esbjerg.
- 2. København—Køge—Vordingborg—Gedser.
 - 3. København—Hørsholm—Helsingør.
 - 4. Roskilde—Holbæk—Kalundborg.
 - 5. Rudegaard—Hillerød.
 - 6. Roskilde—Hillerød—Nyrup.
 - 7. Nykøbing F.—Stokkemærke—Nakskov.
 - 7. Nyborg—Kværndrup—Faaborg—Mommærk—Krusaa—Tønder.
 - 9. Odense—Ringe—Svendborg.
 - 10. Krusaa—Skanderborg—Aarhus—Hobro—Aalborg—Sæby—Skagen.
 - 11. Grænsen (Sød)—Tønder—Ribe—Korskro—Skern—Holstebro—Thisted—Aabybro—Hjørring—Frederikshavn.
 - 12. Esbjerg—Varde.
 - 13. Vejle—Nørre Snede—Viborg—Støvring.
 - 14. Aalborg—Hirtshals.
 - 15. Grenaa—Aarhus—Ringkøbing.
 - 16. Grenaa—Randers—Hammershøj—Viborg—Holstebro—Ringkøbing.
 - 17. Nørresundby—Aabybro.
 - 18. Snoghøj—Vejle—Holstebro.

Københavnske Førere

Til Foreninger, der udsender Skoleelever pr. Jernbane til Sommerlejr.

Frirejser til Sommerlejr.

Det meddeles herved, at Skemaer til Brug ved Ansøgning om Fribefordring paa Jernbaner til Sommerlejr i den forestaaende Sommer vil kunne afhentes efter den 10. Maj i Skoledirektionens Kontors Depot, Parterre-etagen (Kl. 1—3), hvortil der er Adgang fra Raadhushaven.

Vald. Olsen

Annoncér i »Pigespejderne«

„Pigespejderne“ har i de sidste Aar været uden Annoncer, men nu vil vi prøve at faa nogle, og Troppene faar Lejlighed til at tjene til Tropskassen. Inden I gaar ud for at tegne Annoncer tænk saa paa, hvad Pigespejdere bruger og henvend jer til Firmaer, som handler med disse Ting. I Sommerlejren bruger vi Konserver, Marmelade, Havregryn, Gummistøvler — og Frakker, Fotografiartikler, Sko m. m. Af andre Artikler, som Spejdere bruger er f. Eks. Strikkegarn, Chokolade, Skind og alle Slags Husflidsartikler, Cykler — ja, I kan selv finde paa mange andre Ting. Men husk, at alt Lejrudstyr og Uniformsgenstande køber vi paa vort eget Depot og derfor kan vi ikke have Annoncer fra andre end vort eget Depot i Bladet.

Annoncepriserne er:

Bladets Bagside	koster pr. Gang		80 Kr.
$\frac{1}{2}$	—	—	 40 —
$\frac{1}{4}$	—	—	 20 —
En hel Side indeni Bladet	pr. Gang		60 Kr.
$\frac{1}{2}$	—	—	30 —
$\frac{1}{4}$	—	—	15 —

Priserne er beregnet for Annoncer indrykket mindst 3 Gange i et Aar.

For 6 Gange gives 10 % Rabat

— 11 — 20 % —

Bladet kommer med 11 Numre om Aaret. Der kan ikke tegnes mindre Annoncer end $\frac{1}{4}$ Side.

Troppe, der tegner Annoncer, faar 20 pCt. af Annoncens Værdi til Tropskassen.

Bladets Oplag er 2400 Eksemplarer og i April-Bladet kan I se, hvilke Byer, Bladet naar til. Hvis I ønsker Blade i Agitationsøjemed, saa skriv til Korpskontoret, Korinth, efter dem og de bliver sendt gratis saa længe Oplag haves.

Nu haaber jeg paa godt Samarbejde. Er I dygtige til at tegne Annoncer, kan I tjene godt til Tropskassen og desuden kan I hjælpe os til at faa Bladet udvidet med flere Tekstsider og Billeder.

Redaktøren.

Hvor vilde jeg ønske:

at det blev reglementeret at have Tørklæde over Skulderstropperne. Uniformen bliver hevet og trukket paa mange underlige Maader, naar det skal under Skulderstropperne; og saa er det endda ikke Spor spejdermæssigt, for det kan da ikke varme noget videre, naar det sidder helt ude paa Skuldrene; hvis det bliver for varmt, kan man binde det

Oktober

Den 2.—3.	Slagelse
— 9.—10.	(Chefen vil være til Stede) Aarhus
— 16.—17.	Nordsjælland
— 30.—31.	Aalborg
	(Chefen vil være til Stede)

November:

Den 6.—7.	Svendborg
— 13.—14.	Aarhus
	(Chefen vil være til Stede)
— 20.—21.	Slagelse
— 27.—28.	Kolding
	(Chefen vil være til Stede)

Den gode Viljes Dag

Den 18. Maj fra Kl. 16,28—17,10 er der Radiotransmission fra „Nora Bio“ i København. Den bør Pigespejderne lytte til.

Walesbørnenes Radiohilsen paa den gode Viljes Dag den 18. Maj 1937.

Drenge og Piger i hele Verden.

Vi, Drenge og Piger i Wales, sender jer igen vor Hilsen for at lade jer vide, at vi stadig haaber og er ved godt Mod.

I en Verden med saa megen Strid og saa megen Lidelse, fryder vi os ved at tænke paa, at Børn og unge paa den gode Viljes Dag over Hav og Land sender den Hilsen til hinanden gennem Æteren: at de ønsker at leve for Freden.

Vi glæder os ogsaa over, at fremragende Mænd og Kvinder i saa mange Lande ikke giver efter for Fortvivlelsen, men opfordrer alle Folkeslag til at virke med paa Genrejsning af Fredens Værk.

Tro og Beslutsomhed kan gøre det.

Lad os sige til hele Verden: *Det skal ske.* Paa denne Dag vil vi sammen med jer alle forpligte os til at tjene Menneskeheden.

Videnskaben har gjort os til Naboer: Lad den gode Vilje gøre os til Venner.

Hjørring Pigespejdertrop

fejrede den 2. Maj sin 20 Aars Fødselsdag. Hjørring Trop har i alle de mange Aar gjort et trofast Arbejde i Korpset, og for Troppen har det været en stor Støtte, at „Rete“ hele Tiden har været med — først som lille, menig Spejder — senere som Tropsfører og Divisionschef. Fødselsdagsfesten blev derfor selvfølgelig en personlig Hyldest til „Rete“, paa hvis Initiativ Troppen i Nedgangsperioder stadig er holdt i Live, og hvis Arbejde det skyldes, at den i Dag staar stærk og levedygtig.

Paa selve Dagen afholdtes en stor, vellykket Fest, hvor tidligere Rejsesekretær, Tropsfører Frk. Meisner, Hillerød, holdt en smuk Hyldest- og Takketale samt overrakte Merete Kloch Korpsets Sølvmedaille.

PATRULJEFØRERKURSET.

Sommeren 1937.

Der har meldt sig 138 Patruljeførere og 20 Tropsførere til Lejren i Sommer.

Alle de, der har besvaret de skriftlige Op-gaver, er optaget paa Kursuset.

Deltagerne maa medbringe Kollegiehæfte og Salmebog.

HUSFLIDSFONDET har med Tak modtaget: 15 Kr. fra Odense Trop, 10 Kr. fra Korinth Trop.

IAGTTAGELSESOVELSE.

I sidste Nr. af „Pigespejderne“ var der en iøjnefaldende Trykfejl. Hvem har lagt Mærke til den?

Blandt de rigtige Løsninger, som er indsendt inden 1. Juni, trækkes der Lod om et Cykleflag og et Knobbaand.

Spejder!

**Pigespejderdepotets
nye
Katalog**

skal være til Støtte for Dig!

Gør Dine Indkøb hos os, saa faar Du
ikke alene gode og billige Varer,
men støtter ogsaa Dit Korps

Depotet, Vester Voldgade 94, København V.

REDAKTION: FRU HANNA HOLMBLAD LUND, Læssøegade 198, Odense. (Hertil sendes alt angaaende Bladets Indhold.)
ADMINISTRATION: Bladkontingent sendes til: •PIGESPEJDERNE, Spejderskolen, Korinth, Fyn. Postgiro-Konto: 36302.
EKSPEDITION OG TRYK: FYENS STIFTSBOGTRYKKERI (DREYER), Odense. Afleveret til Postvæsenet den 15. Maj 1937.